

Уморень ли си?	Es-tu fatigué?
Не съмь уморень.	Je ne suis pas fatigué.
Уморени ли сж чловѣци-тѣ?	Les hommes sont-ils fatigués?

Забѣлъжв. Прилагателны-тѣ въ Французскый языкъ ся съгласувать по родъ и число съ имя-то, что опрѣдѣляють, и примѣть за женскый родъ пристойно-то окончаніе, а за множественно-то число s.

Не сж уморени.	Ils ne sont pas fatigués.
Можешь, искашь.	Tu peux, tu veux.
Искашь ли да ми накладеши огня?	Veux tu faire mon feu?
Искамь да го накладеж, нѣ не можж.	Je veux le faire, mais je ne peux pas.

Боишь ли ся?	As-tu peur?
Не ся божж.	Je n'ai pas peur.
Гладень ли си?	As-tu faim?

Продавамь.

Думамь, казвамь.

Думамь, нѣкому.	Dire à quelqu'un.
Дума-та, рѣчь-та.	Le mot.
Казвате ли (рѣквате ли) на слугж-тж да накладе огня?	Voulez-vous dire au domestique de faire le feu?
Рѣквамь му да го накладе.	Je veux lui dire de le faire

Единственно.

Ти,	ton.	Ти,	tes.
Твой-тѣ.	le tien.	Твой-тѣ,	les tiens.
Книга-та ти,	ton livre.	Книгы-тѣ ти,	tes livres.
или твоя-та книга.}		или твой-тѣ книги, }	

Множественно.

Упражненіе 63-о.

Искате ли да пратите да търсятъ шекеръ? — Искамь да пратж да търсятъ. — Искашь ли сыне мой, (mon fils, veux tu), да идешь да търсишь млынове? — Ей, отче мой, (mon père), искамь да идж да търсж. — Кждѣ искашь да идешь? — Искамь да идж въ (dans le: или au) градинж-тж. — Кой е въ градинж-тж? — Чяда-та на пріятелитѣ ни сж тамо. — Искате ли да пратите да търсятъ лѣваря? — Искамь да пратж да го търсятъ. — Кой иска да прати да търсятъ брата ми? — Слуга-та иска да иде да го търси. — Гдѣ е? — Въ писалище-то си е. — Давате ли ми чюрбж-тж му? — Давамь ви жж. — Гдѣ е? — На огнище-то е. — Давате ли ми пары, за да идж да тържж млѣко? — Давамь ви (искамы да ви дамь) за да идете да търсите. — Гдѣ ви сж пары-тѣ? — Въ писалище-то ми сж. — Искате ли да идете да гы потърсите? — Искамь да идж да гы потърсж. — Искате ли да купите коня ми? — Нѣможж да го купж; нѣмамь пары. — Гдѣ е котка-та ви? — Въ дупкж-тж е. — Въ кожж дупкж (dans quel trou) е? — Въ дупкж-тж на магазж-тж.